

JEDLINKA

Obec sa spomína 1567. Patríla panstvu Makovica. R. 1711 sa vyludnila útekom poddaných 1787 mala 26 domov a 151 obyv., 1828 42 domov a 316 obyv. Za I. ČSR sa obyv. zaoberali poľnohospodárstvom, potom. obchodom a povozníctvom, mnohí sa vystaňovali.

ANDREJOVÁ

Prvá písomná zmienka o obci pochádza z roku 1355. V tomto roku Jágerská kapitula z poverenia kráľa Ľudovíta I. potvrdila vymedzenie majetkov panstva Smilno pre zemanov Tekulovcov. Majetkovou súčasťou panstva bola aj obec Andrejová, ktorá jestvovala pravdepodobne už pred rokom 1355. V písomnostiach zo 14. – 15. storočia sa Andrejová vyskytuje pravidelne pod maďarským názvom Endrevágása v zmysle Andrejová Poruba. Maďarské pomenovanie Andras Vágása v znení slova „vágás“ znamená rúbanisko. To svedčí o tom, že túto časť panstva tvorili lesy. Je ďalej príznačné aj to, že v andrejovskom chotári sa z tohto obdobia vyskytuje slovo „čertez“, čo označuje plochu získanú výrubom lesa ako poľanu. Aj to je dôkazom pôvodného zalesneného územia nových usadlíkov so šoltýsom (dedinský richtár) Andrejom.

BECHEROV

Prvá písomná zmienka o obci pochádza z roku 1414. Obec založili na zákupnom práve. Patríla panstvu Makovica. Koncom 15. stor. ju spustošili poľské vojská. V 18. stor. patrila Szirmayovcom, v 19. stor. Erdődyovcom. V chotári boli veľké lesy. R. 1787 mala 110 domov a 641 obyv., 1828 133 domov a 971 obyvateľov. Za kapitalizmu pracovali v poľnohospodárstve a v lesoch. Za 1. svet. vojny došlo v chotári obce k bojom medzi rakúsko-uhorskými a ruskými vojskami. Počas oslobodzovacích bojov 1945 bol Becherov značne poškodený.

BELOVEŽA

Obec založili na zákupnom práve na území panstva Smilno (Makovica). Obec je doložená z roku 1355 ako Belawese, neskôr Belowesa (1492), Bellowescsha (1736), Beloveža (1808); maď. Béla-vész, Beloveža. V roku 1427 mala obec 52 port. Koncom 15. storočia ju spustošili poľské vojská. Obyvatelia boli košíkari známi i v zahraničí. Koncom 19. storočia bol v obci kameňolom. V roku 1787 mala obec 75 domov a 452 obyvateľov, v roku 1828 mala 79 domov a 585 obyvateľov. Za I. ČSR sa mnohí obyvatelia vystaňovali. Časť sa zaoberala košíkárstvom a podomovým obchodom. Pôdu obrábali súkromne hospodáriaci roľníci. Veľká časť obyvateľstva pracovala v priemyselných podnikoch v Bardejove a Košiciach.

ONDAVKA

Obec založili v rokoch 1598 –1618. Patríla panstvu Makovica. Obec je doložená z roku 1618 ako Ondawka; po maďarsky Ondavka, Ondavafő. Obec založili 1598 – 1618. Patríla panstvu Makovica. R. 1787 mala 19 domov a 114 obyv., 1828 25 domov a 190 obyv. Zaoberali sa poľnohospodárstvom a chovom dobytká. Požiar 1949 obec silne poškodil.

HUTKA

Obec vznikla v rokoch 1598 – 1618. Patríla panstvu Makovica. Obec je doložená z roku 1618 ako Hutha, neskôr ako Hutka 1863, Hutky 1920, Hutka 1927; po maďarsky Hutka, Hutás, Huta; po nemecky Glashütten. V roku 1711 sa útekou poddaných vyludnila. V roku 1787 mala 21 domov a 137 obyvateľov, v roku 1828 mala 26 domov a 200 obyvateľov. Začiatkom I. svetovej vojny obsadilo obec ruské vojsko. Patríla sem osada Počekaj, ktorá v roku 1828 mala 2 domy a 15 obyvateľov. Za I. ČSR tu bolo veľké vystaňovalectvo. Počas prechodu frontu bola obec veľmi poškodená.

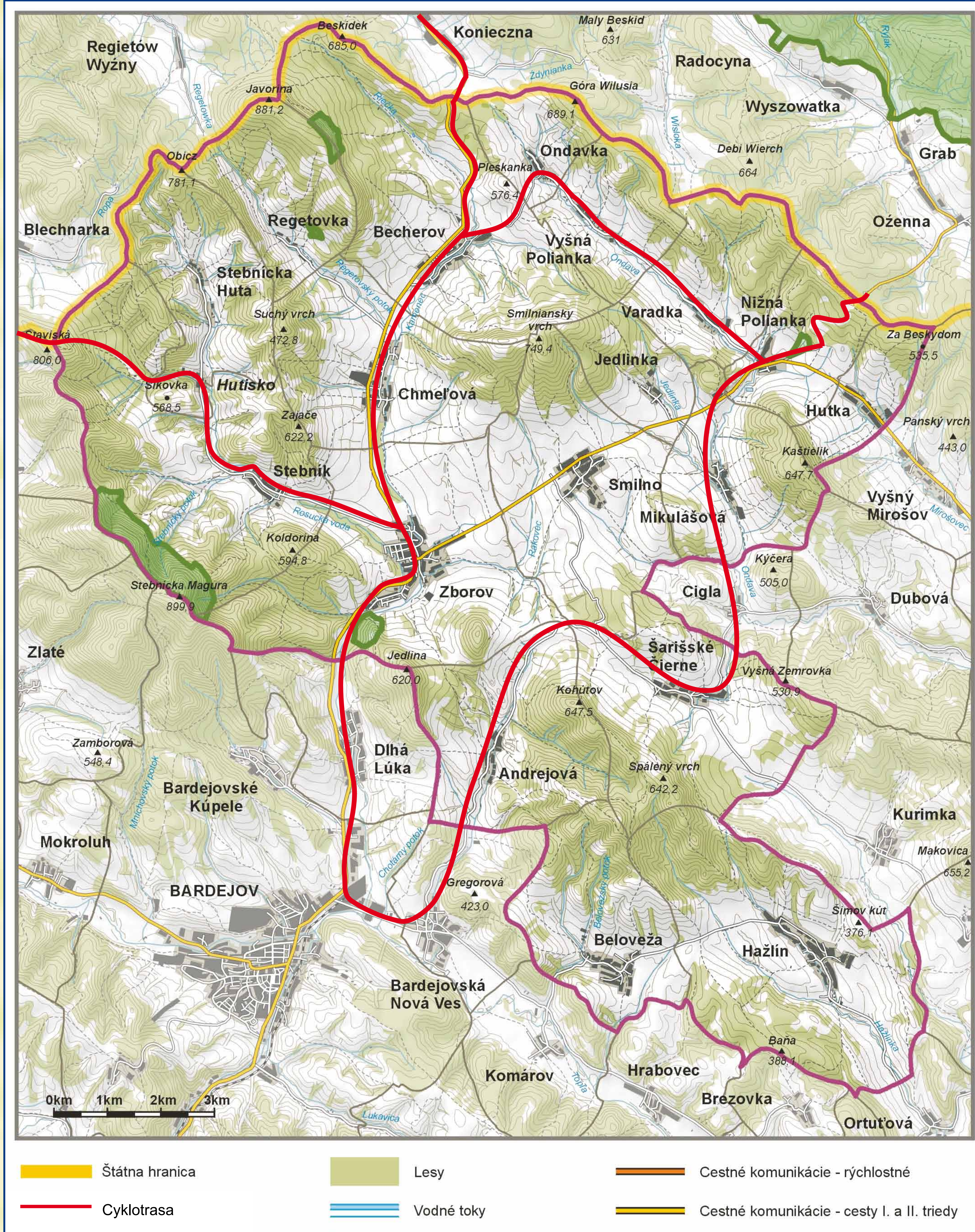
CHMEĽOVÁ

Obec vznikla v I. polovici 14. storočia na území, kde cisterciáti z Gaboltova pestovali chmeľ. Obec je doložená roku 1414 ako Comlos, neskôr ako Komlos (1416), Komloscha (1786), Chmeľová (1948); po maďarsky Komlós, Komlósa, Komlóspatak. Patríla panstvu Makovica. V roku 1427 mala 12 port. Obyvatelia sa zaoberali chovom dobytky a prácou v lesoch. V roku 1711 sa obec vyludnila útekou poddaných, v roku 1789 mala 87 domov a 492 obyvateľov a v roku 1828 mala 102 domov a 764 obyvateľov. Za I. ČSR tu bolo vystaňovalectvo. Bolo tu rozvinuté košíkárstvo. JRD bolo založené v roku 1959. Časť obyvateľov pracovala v priemyselných podnikoch v Bardejove, Košiciach a inde.

HAŽLÍN

Obec založili na zákupnom práve v 2. polovici 14. storočia na území panstva Kurima. Obec je doložená z roku 1414 ako Hensling, neskôr ako Ezleng (1427), Haslín (1618), Hažlín (1920); po maďarsky Haszlin; po nemecky Hapslin. Patríla panstvu Makovica, v roku 1427 mala 77 port. Koncom 15. storočia bola spustošená vpádmi poľských vojsk. V roku 1787 mala 120 domov a 772 obyvateľov, v roku 1828 mala 131 domov a 981 obyvateľov. Chovali ošipané, pracovali v lesoch a boli známi košíkari. V decembri v roku 1944 Nemci časť obce vypálili. Časť obyvateľov pracovala v priemyselných podnikoch v Košiciach, Bardejove a v Čechách, pôdu obrábali súkromne hospodáriaci roľníci.

Cezhraničná spolupráca - rozpoznateľný kľúč rozvoja turizmu č. WTSI.02.01.00-12-314/10
Spolufinancovanie EU s prostriedkov európskeho fondu regionálneho rozvoja v rámci Programu cezhraničnej spolupráce Poľsko-Slovenská republika 2007-2013.

ZBOROV

Prvá písomná zmienka o obci pochádza z roku 1355. Hradný vrch s okolím je od 1964 št. príř. rezervácia. Hrad Zborov má na 26,09 ha chránený porast buka /120-ročný/ s prímiesou javora a jaseňa. V obci sú zvyšky parku Rákócziovcov so 100 starými lipami. Vyvinutá obec s mlynom sa spomína 1355 ako súčasť panstva Smilno. Od 1414 patrila panstvu Makovica. Hrad Makovica vznikol okolo 1320 ako strážny hrad na uhorsko-poľskej ceste, spomína sa 1347. V 1. pol. 14. stor. sa z hradného panstva Šariš ako kráľ. dominiu vyčlenilo tunajšie hradné panstvo Makovica. Do 1355 patrilo k nemu panstvo Smilno. R. 1346 dostali panstvo Makovica do dedičnej držby Cudarovci. Pričlenili k nemu panstvá Radoma, Kurima a Stročín. Zač. 15. stor. patrilo Makovici 1500 poddanských domácností. Ťaženia poľ. vojsk 1439-44, 1471, 1491 – 92 rozrušili ráz osídlenia na panstve a pod. ako potlačenie povstania F. Rákócziovcov. R. 1684 bol hrad Makovica zničený cáskymi vojskami. V 18. stor. sa panstvo Makovica rozčlenilo na časť Aspremontovskú, Erdődyovskú, Szirmayovskú. R. 1427 mal Zborov 35 port. Vyvinul sa na poddanské mestiečko s jarmočným právom. Tunajší tkáči, čižmári, krajčíři a kožušníci vytvárali koncom 17. stor. bratrstvá. Zač. 17. stor. prosperoval v Zborove panský majer, ktorý sa zameriaval na tržný chov oviec a ošipaných. Panstvu patrili 2 pily, mlyn na mletie pušného prachu a sklárska huta. R. 1669 – 1827 bola v mestiečku papierne, koncom 18. stor. tehelná, od 19. stor. octáren a liehovar, 1906 – 1945 píla. R. 1787 mala obec 218 domov a 1567 obyv. 1828 319 domov a 2307 obyv. Zaoberali sa poľnohospodárstvom, pláteníctvom, košíkárstvom a tesárstvom. Zhotovovali aj fajky, varechy a pištály. Koncom 19. stor. tu mali majetky Clary-Aldringenovci. V 20. stor. tu bol pivovar a líkérka. Počas 1. svet. vojny boli v chotári ťažké boje medzi ruskými a rakúsko-uhorskými vojskami. R. 1919 obsadila obec na krátky čas maď. ČA. Obyv. pracovali v poľnohospodárstve a v lesoch. Rozvinuté bolo košíkárstvo a výroba pištáliek. Píla a mlyn 1945 zanikli, v prevádzke je tehelná. Severozápadne od obce dosiahol gardový jazdecký zbor generálmajora Baranova 13.9.1944 ako prvý čs. hranice.

MIKULÁŠOVÁ

Prvá písomná zmienka o obci pochádza z roku 1414. Založili ju na zákupnom práve v pol. 14. stor. po vpádoch poľských vojsk sa vyludnila. R. 1711 poddaní utiekli, 1787 mala obec 59 domov a 372 obyv., 1828 61 domov a 474 obyv. Zaoberali sa chovom dobytky. V 2. pol. 19. stor. a zač. 20. stor. vystaňovalectvo. V 19. stor. bol tu kameňolom /bridlica/. Za predmníchovskej ČSR zostali obyv. pri tradičných zamestnaniach.

NIŽNÁ POLIANKA

Obec založená 1553 – 1572, ale jej územie sa spomína už v roku 1435. Patríla panstvu Makovica. V 17. stor. vyrábali obyvatelia šindle. V roku 1787 mala obec 33 domov a 201 obyv., 1828 48 domov a 358 obyv. Zaoberali sa poľnohospodárstvom, chovom dobytky, v 19. stor. sadovníctvom. Vystaňovalectvo v pol. 19. stor. a po 1880. V 19. stor. bola tu v prevádzke tehelná. Za I. svet. vojny bola obec úplne zničená. Obyv. pracovali v lesnom hospodárstve a poľnohospodárstve. Počas 2. svet. vojny utrpela značné škody.

REGETOVKA

Podľa prvých písomných údajov obec vznikla na základe dohody z roku 1597 medzi vlastníkom panstva Makovica a budúcim šoltýsom. Obec založili 1598 – 1618. Patríla panstvu Makovica. V 17. stor. bola v Regetovke píla. V roku 1787 mala obec 36 domov a 196 obyvateľov roku 1828 46 domov a 358 obyvateľov. Pracovali v lesoch a chovali dobytok. V pol. 19. stor. sa mnohí vystaňovali. V 19. stor. tu mali majetok Erdődyovci. Začiatkom 1. svet. vojny obec obsadilo ruské vojsko. Za I. ČSR obyvatelia pracovali v poľnohospodárstve a lesnom hospodárstve, časť sa vystaňovala.

SMILNO

Prvá písomná zmienka o obci pochádza z roku 1250. Obec sa spomína 1250 ako majetok Abovcov, 1269 ju kúpili Tekulovci. Stala sa strediskom panstva Smilno, ktorému patrili obce Andrejová, Beloveža, Mokroluh, Nižný Tvarožec, Sveržov, Vyšný Svidník, Nižný Svidník, Tarnov, Zborov a Zlaté. R. 1364 dostali panstvo Cudarovci a pričlenili ho k panstvu Makovica. R. 1427 mala obec 45 port. Koncom 14. stor. ju spustošili poľ. vojská. R. 1711 poddaní utiekli, 1787 mala obec 97 domov a 556 obyv., 1828 124 domov a 903 obyv. Zaoberali sa poľnohospodárstvom, obchodovali s ošipanými a s tabakom. Od 1850 značne vystaňovalectvo. V čase vypuknutia prvej svetovej vojny niesla názov Szemelnhye. Počas nej bola značne poškodená. Za I. ČSR pracovali obyv. v les. hospodárstve a poľnohospodárstve.

STEBNICKÁ HUTA

Prvá písomná zmienka o obci pochádza z roku 1600, ale predpokladá sa, že obec bola založená skôr, na území panstva Makovica. Prvý raz sa práve v uvede-nom roku spomína meno obce Volia Huta a neskôr názvy ako Sklenná Huta, Stebnická Huť, Hutiská a v roku 1927 Stebnická Huta. Doložená je 1600. R. 1641 obnovili putovnú sklársku hutu, ktorá bola v prevádzke do 1856. Vyrábali tu aj krištáľové sklo. R. 1787 mala obec 29 domov a 167 obyv. 1828 21 domov a 316 obyv. Od pol. 19. stor. do 1914 bola v obci píla. Majetky v obci mali Aspremontovci, v 20. stor. Szirmayovci, Singerovci. Za I. ČSR pracovali obyvatelia väčšinou v lesoch.

STEBNÍK

Prvá písomná zmienka o obci pochádza z roku 1414. Založil ju Šoltýs s roľníckymi usadlíkmi. V stredoveku patrila k panstvu Makovica. Sakrálna dominanta, gréckokatolícky chrám, pochádza z roku 1838. Roku 1427 mala 9 port. Obyvatelia pracovali v lesoch, vyrábali jarmá pre dobytok, zaoberali sa stolárstvom, tesárstvom a koľárstvom. R. 1787 mala obec 72 domov a 450 obyv. 1828 82 domov a 618 obyv. V katastrí obce sa nachádzajú rozsiahle lesné porasty. 19. storočie je poznačené vlnou vystaňovalectva. Za I. ČSR pracovali obyvatelia najmä v lesoch a poľnohospodárstve.

VARADKA

Obec je doložená z roku 1492 ako Warathka, neskôr ako Varadka 1773; po maďarsky Váradka. Patríla panstvu Makovica. Koncom 15. stor. ju spustošili poľ. vojská. R. 1787 mala 52 domov a 271 obyv., 1828 60 domov a 471 obyv. Zaoberali sa chovom dobytky. R. 1850 – 1869 a 1890 – 1910 vystaňovalectvo. Na prelome 1914 – 1915 obsadilo obec rus. vojsko. Za I. ČSR boli obyv. zamestnaní v les. hospodárstve a ako sezónni poľnohosp. robotníci. V 2. svet. vojne bola obec ťažko poškodená.

VYŠNÁ POLIANKA

Prvá písomná zmienka o obci pochádza z roku 1572. Obyv. boli roľníci a zaoberali sa chovom dobytky. V 19. stor. tu vlastnili majetok Erdődyovci. R. 1787 mala obec 25 domov a 166 obyv., 1828 42 domov a 335 obyv., 1850 – 1900 sa mnohí vystaňovali. Pred prvou svetovou vojnou niesla názov Felsőpagony (Felsőpolianka). Za I. ČSR sa obyv. zaoberali poľnohospodárstvom a prácou v lesoch. V 2. svet. vojne bola obec značne poškodená.